

РЕШЕНИЕ

№ 621

гр. Благоевград, 17.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Гергана М. Симеонова

при участието на секретаря Димитрина В. Павлова
като разгледа докладваното от Гергана М. Симеонова Административно наказателно дело № 20231210201021 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба, подадена от Д. М. Д. с ЕГН ***** с адрес гр. Б., ж.к. „А. № против Наказателно постановление № 681256-F684181/12.12.2022 г., издадено от директора на офис Благоевград при ТД на НАП София, с което на жалбоподателя на основание чл.80, ал.1 ЗДДФЛ е наложена "глоба" в размер на 50лв. /петдесет лева/ за нарушение на чл.50, ал.1, т.1 вр. чл.53, ал.1 ЗДДФЛ.

В жалбата се релевират доводи за неправилност на атакуваното наказателно постановление, като подробно се аргументира, че санкционираното нарушение представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

По изложените съображения се прави искане за отмяна на обжалваното наказателно постановление.

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адв. В., която поддържа въведените с жалбата възражения. Претендира присъждане на разноски за заплатено адвокатско възнаграждение.

Въззиваемата страна, редовно призована се представлява от юрисконсулт М., която оспорва жалбата като неоснователна и моли съдът да потвърди атакуваното наказателно постановление като правилно и законосъобразно, и издадено при спазване на процесуалните правила. Счита, че доказателствената съвкупност по делото установявала по несъмнен начин извършването на санкционираното нарушение. Допълва, че констатираните смекчаващи отговорността обстоятелства са съобразени при индивидуализацията на наказанието.

Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и релевира възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

На 08.09.2022 г., с персонален идентификационен код, Д. Д. подал по електронен път в ТД на НАП София, офис Благоевград годишна данъчна декларация по чл. 50, ал.1, т.1 ЗДДФЛ за 2021г. Декларацията е приета с генериран от информационната система на НАП вх. № 0100И0569641/08.09.2022 г.

Свидетелката М. Ж. е служител на ТД на НАП София, офис Благоевград. При извършена от Ж. проверка в информационната система на НАП, същата установила, че Д. М. Д. като данъчнозадължено лице по смисъла на чл.3, т.1 ЗДДФЛ, не е подал в ТД на НАП София, годишна данъчна декларация по чл.50, ал. 1 ЗДДФЛ за придобитите през 2021 г. доходи, подлежащи на облагане с данък върху общата годишна данъчна основа в установения с разпоредбата на 53, ал.1 ЗДДФЛ срок до 03.05.2022 г. /доколкото 30.04.2022 г. бил неработен ден/.

При така направените констатации Ж. приела, че на 04.05.2022 г. жалбоподателят е извършил нарушение на чл.50, ал.1, т.1, вр. чл.53, ал.1 ЗДДФЛ, поради което в присъствието на свидетеля З. и жалбоподателя на 08.11.2022 г. съставила срещу последния АУАН № F684181. Актът бил връчен на жалбоподателя срещу подпис, който не обективирал в него възражения. Такива са подадени в установения с чл.44, ал.1 ЗАНН срок.

Въз основа на АУАН № F684181/08.11.2022 г., при идентичност на описаното нарушение и неговата правна квалификация, директорът на офис Благоевград при ТД на НАП София издал обжалваното НП, което е връчено на жалбоподателя на 13.12.2022 г.

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателствени материали: гласните доказателства, съдържащи се в показанията на разпитаните от съда свидетели М. Ж. и П. З. и от приобщените към доказателствения материал по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства: Писмо от ТД на НАП София, офис Благоевград с изх. №23356#1/16.01.2023 г.; Заверено копие на АУАН с №F684181/08.11.2022 г.; Заверено копие на възражение с вх. №21182/15.11.2022 г.; Заверено копие на съобщение с изх. №0100И0569641/08.09.2022 г.; Заверено копие на покана с изх. №АУАН 8498/26.10.2022 г.; Заверено копие на удостоверение за извършено връчване по електронен път от 08.11.2022 г.; Заверено копие на годишна данъчна декларация по чл. 50 от Закона за данъците върху доходите на физически лица с вх. №0100И0569641/08.09.2022 г.; Справка за декларации; Заверено копие на заповед №ЗЦУ-1149/25.08.2020 г.

При изграждането на фактическите си констатации съдът се довери на показанията на свидетелите Ж. и З., като съобрази тяхната последователност, непротиворечивост и подкрепата им от приложените по делото писмени доказателства. Показанията на служителите на НАП се отличават с висока доказателствена стойност, основана на възпроизвеждането на непосредствените им възприятия за относими към предмета на доказване обстоятелства и незаинтересоваността им от изхода на делото.

Въззивната инстанция кредитира и надлежно приобщените писмени доказателства, които не се опровергават от доказателствената съвкупност по делото. Обстоятелствата по извършената проверка и направените при нея констатации, относно факта и момента на подаване на годишната данъчна декларация по чл.50, ал.1, т.1 ЗДДФЛ за 2021 г. от жалбоподателя се изясняват посредством показанията на свидетелите и приложеното по делото копие от декларация вх.№ 0100И0569641/08.09.2022 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът прие от правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано лице при спазване на преклузивния срок

за обжалване по чл. 59, ал.2 ЗАНН (НП е връчено на 13.12.2022 г., а жалбата е от 23.12.2022 г.), и е насочена срещу подлежащ на съдебен контрол административно-наказателен акт, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по следните съображенията:

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи извършването на цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че АУАН и наказателното постановление са издадени от компетентни органи - АУАН е съставен от инспектор по приходите, съгл. чл. 278, ал.1, пр.1 ЗКПО вр. чл. 7, ал.1, т.4 от Закона за НАП от т.2.1 от приложената заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020 г., а атакуваното НП е издадено от орган, надлежно упълномощен от ръководителя на НАП съгл. чл. 278, ал.1, предл.2 ЗКПО и т.1.2. от същата заповед .

На следващо място, същите са в предвидената от закона писмена форма и съдържание, при спазване на установения ред и в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал.3 ЗАНН. Налице е и редовна процедура по съставянето и връчването им и съдържат всички изискуеми съобразно разпоредбите на чл. 42 ЗАНН и чл. 57 ЗАНН реквизити, в това число описание на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено и неговата правна квалификация.

Предвид характера на нарушението, а именно осъществено чрез бездействие - неизпълнение на регламентираното в закона задължение в рамките на определения за това срок, същото следва да се счита за извършено в деня, следващ изтичането на срока по чл.53, ал.1 ЗДДФЛ - в случая на 04.05.2022 г., която дата е посочена като дата на нарушението в АУАН и НП.

Предвид това съдебният състав не констатира допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила, обуславящи отмяна на санкционния акт.

Районният съд намира наказателно постановление, предмет на настоящия съдебен контрол и за материалноправно законосъобразно.

Според разпоредбата на чл. 50, ал.1, т.1 ЗДДФЛ местните физически лица подават годишна данъчна декларация по образец за придобитите през годината доходи, подлежащи на облагане с данък върху общата годишна данъчна основа и с данък върху годишната данъчна основа по чл. 28, като съгласно чл.53, ал.1 от същия закон годишната данъчна декларация се подава в срок от 10 януари до 30 април на годината, следваща годината на придобиване на дохода.

Санкционната разпоредба на чл. 80, ал.1 ЗДДФЛ предвижда, че лице, което не подаде в срок данъчна декларация по този закон, се наказва с глоба или имуществена санкция в размер до 500 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.

Доказателствената съвкупност по делото установява по безспорен начин, че жалбоподателят е подал годишна данъчна декларация по чл.50, ал.1 ЗДДФЛ на 08.09.2022 г. т. е. със закъснение малко над четири месеца.

С установеното неподаване в законовия срок на годишната данъчна декларация е осъществен от обективна страна съставът на твърдяното административно нарушение, тъй като този вид нарушения спадат към групата на т. нар. "формални нарушения", при които фактическият им състав не съдържа като елемент настъпването на допълнителни общественоопасни последици — достатъчно е изтичането на определен срок за извършването на предписаното от закона действие, за да се реализира съставът на нарушението.

Жалбоподателят е следвало да подаде годишна данъчна декларация за 2021 г. в посочения в чл. 53, ал.1 от ЗДДФЛ срок – в случая до 03.05. 2022 г., който е първият работен ден след 30.04.2022 г., и с неспазването на този срок е осъществено нарушението, без да се изисква настъпването на друг допълнителен вредоносен резултат.

Нарушението е извършено виновно от жалбоподателя, доколкото същият като местно физическо лице е съзнавал задължението си да подаде изискуемата се с чл. 50, ал. 1 ЗДДФЛ декларация за календарната 2021 г. в определения със същия закон срок - до 03.05.2022 г. и е бил наясно, че с неподаването ѝ е ще извърши нарушение на чл.50, ал.1 ЗДДФЛ.

Наложената на основание чл. 80, ал. 1 ЗДДФЛ глоба е определена от наказващия орган в размер от 50 лв., при отчитане на предвидените в чл. 27, ал.1 и ал.2 ЗАНН критерии, а именно че това е първото нарушение на жалбоподателя, като е съобразен и периодът на закъснение за изпълнението на предвиденото с чл.50, ал.1 ЗДДФЛ задължение. Съдът приема, че така индивидуализираното от наказващия орган наказание съответства на характера на извършеното нарушение и би допринесло за постигането на визираните в ЗАНН цели.

Съставът на районния съд намира, че неизпълненото задължение на жалбоподателя към държавата не представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН – а именно такъв, при който извършеното административно нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид .

Това преди всичко е така, тъй като, процесното нарушение е формално такова, като законодателят е въздигнал в нарушение самото застрашаването на обществените отношения, предмет на закрила, без да е необходимо от това да са настъпили вреди (имуществени или неимуществени).

Процесното нарушение е типично за вида си и не разкрива по-ниска степен на обществена в сравнение с други нарушения от същия вид. В конкретния случай, неизпълненото задължение от страна на жалбоподателя е засегнало държавна политика по проследяване приходите на физическите лица. По тази причина и предвид констатираното закъснение от малко над четири месеца обществената опасност е с достатъчен интензитет, за да се приеме, че същото следва да се санкционира по административен ред, а не представлява маловажен случай.

По делото не са ангажирани доказателства, установяващи пречка от обективен характер, препятстваща жалбоподателя да изпълни предвиденото с чл.50, ал.1 ЗДДФЛ задължения.

Изложените съображения обуславят извод, че не са налице основания за изменение или отмяна на атакуваното наказателно постановление. Ето защо депозираната жалба следва да се остави без уважение като неоснователна, а атакуваното с нея наказателно постановление да се потвърди като законосъобразно и обосновано.

При този изход на делото право на разноси възниква за административнонаказващия орган.

Разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 ЗАНН предвижда, че в полза на учреждениято или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. На основание ал.5 от същата разпоредба

размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Съгласно чл. 37, ал. 1 ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно с вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Като взе предвид, че делото не представлява фактическа и правна сложност, изискващи специални процесуални усилия по поддържане на обвинителната теза на наказващия орган, съдът намира, че за производството пред Районен съд Благоевград на НАП следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, предвиден в нормата на чл. 27е от Наредба за заплащане на правната помощ, а именно сумата от 80 /осемдесет/ лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 9 ЗАНН Районен съд Благоевград, НО, 7-ми състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 681256-F684181/12.12.2022 г., издадено от директора на офис Благоевград при ТД на НАП София, с което на Д. М. Д. с ЕГН ***** с адрес гр. Б., ж.к. „А. № на основание чл.80, ал.1 ЗДДФЛ е наложена "глоба" в размер на 50лв. /петдесет лева/ за нарушение на чл.50, ал.1, т.1, вр. чл.53, ал.1 ЗДДФЛ.

ОСЪЖДА на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН Д. М. Д., с ЕГН *****, с адрес гр. Б., ж.к. „А. № **ДА ЗАПЛАТИ** на Национална агенция по приходите сума в размер на 80лв /осемдесет лева/, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение, направени в производството пред РС Благоевград.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК пред Административен съд - Благоевград, в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____